

■ Za horizont nevidíme

Chytrý vidí nebezpečí a skryje se, prostoduší jdou dál a doplatí na to. (Příslaví 27,12)

Na konci ledna při čelní srážce nedaleko Třeboně zemřel jeden člověk. Nehodu zavinil mladý řidič audi, který začal předjíždět před horizontem a nestihl se zařadit před auto ve svém pruhu, které bylo také nabourané. Záchranáři převáželi do nemocnic další tři zraněné osoby. Tak o tom informovala média. Podobné tragédie se na našich silnicích opakovaně stávají každým rokem. Většinou se jedná o mladé nezkušené, ale o to více agresivní řidiče, kteří si věří a nejednou jsou pod vlivem alkoholu či drog. Riskující řidiči žel neohrožují jen sebe, ale i druhé. Bezpochyby já i vy, pokud se cestou blížíme k horizontu, nevíme, kdo se vynoří proti nám. Ale navzdory tomu, že za horizont nevidíme, nebojme se.

Ještě stále jsme na začátku roku a za jeho horizont také nevidíme. Moudrý Šalomoun věděl, že nevidíme ani na kratší vzdálenost, proto doporučuje nechlubit se zítřkem, neboť nevíme, co den přinese (Příslaví 27,1). Zároveň sděluje zkušenost chytrého člověka, který si je vědom nebezpečí, dovede ho předvídat a podle možností se zařídí, případně skryje. Zatímco prostoduchý a hloupý jde dál a doplatí na to. Moudrý člověk předvídá, ač ví, že za horizont nevidí, ale pokud může, přizpůsobí podle toho svou jízdu a styl života. Jede však dál, i když se na horizontu může objevit hlupák, který jej přes všechnu opatrnost přivede svou bezohledností do neštěstí. Zkrátka za horizont nevidíme, ale nebojme se.

V našem sboru jsme udělali mnohá důležitá rozhodnutí (a další ještě udělat musíme), aniž bychom věděli, jak dopadnou. Loni jsme např. po mnoha letech ukončili požehnanou službu Awany a založili nadějný Skaut, nastala změna služebníků ve staršovstvu, máme nové statutární zástupce, nového správce, připravujeme modernizaci webu, potřebujeme ve sborovém domě realizovat mnoho oprav a také konečně zrekonstruovat hlavní sál a tak dále. Přestože moudrá rada Wilhelma Busche říká, že je dobré někdy přeshlapovat na místě, protože jen ďábel spěchá, musí

náš sbor postupovat dál a nepodlehnout obavám, neboť strach není dobrý rádce. Musíme se odvážit stoupat výš a věřit, že se na horizontu nesrazíme, ačkoliv se to může stát. A proto i když za horizont nevidíme, nebojme se!

Politická i ekonomická situace v naší zemi i ve světě je i letos stále v pohybu, ale až na konci roku uvidíme, jak vše dopadlo, dožijeme-li. Zkušenosti a odvaha moudrých, např. Martina Luthera, nás vedou k tomu, abychom neváhali žít smysluplně a plodně s výhledem do budoucnosti. „I kdyby byl zítra konec světa, ještě dnes bych zasadil jabloňku,“ pověděl wittenberský kazatel. Je lépe věřit v sílu života, která se skrývá i v té nejmenší sazeničce, i v tom nejmenším dítěti či křesťanovi, kterou do nich (do nás!) vložil Hospodin, než se děsit a uchýlit se do stavu rezignace jen proto, že za horizont nevidíme.

Konec konců nikdo nevíme, co by konec světa ve skutečnosti znamenal, a jestli za našeho života nastane. Třebaže za horizont nevidíme, nebojme se vlastní odvahy.

Tentýž reformátor za reálnějších okolností, než je hypotetický konec světa, vyznal: „Zde stojím a nemohu jinak.“ Navzdory tomu, že nemohl vědět, jestli ho obhajoba reformace na sněmu německých států ve Wormsu před samotným císařem a nejvyššími státními a církevními hodnostáři nebude stát život. Odhodlal se statečně jako Jan Hus o sto let dříve, kterého odvaha život stála. Ale Lutherovo „zde stojím“ nebylo pasivní zastavení na cestě před horizontem, ba naopak jeho pevný a rozhodný postoj posunul církev dál za horizont, aniž by tušil, co všechno to bude do budoucna znamenat pro něj i pro církev. Za horizont nevidíme, ale opravdu se nebojme.

Na konci ledna u Třeboně se rozhodl mladík šlápnout na plyn a nedbat faktu, že za horizont nevidí. Proti němu jela řidička a srážka byla nevyhnutelná. Stalo se, ale život živých jde dál, ten váš i můj. Nebezpečný řidič za horizontem je varováním, že nepřítel se může objevit kdykoliv, ale to nám nesmí zabránit nasednout do auta a jet, nesmí nám to zabránit směřovat z druhé strany k horizontu. Většinou se tam totiž blázen či ďábel neobjeví. Přeji proto sobě i vám moudrost v rozhodování a zároveň odvahu nebát se, že do nás někdo nabourá. Jistěže lze mnohé předvídat, ale všechno ne. Za horizont nevidíme, ale nebojme se žít dál a vědět, kam směřujeme.

Bronislav Matulík

Blues in Heaven

May God Bless you
Ramblin' Rex

Vzpomínkový koncert na Ramblina Rexe

29. února 2024
19.00 hodin

Církev bratrská
Soukenická 15
Praha 1

Ramblin' Rex Tribute Band
Příběhem provází Pavel Tesař

web info
cb.cz

Foto: Lumír Smělk, typ: K, design

Blues in Heaven

Vzpomínkový koncert na Ramblina Rexe ve čtvrtek 29. února 2024

Bude to jedinečná příležitost pozvat své přátele a známé nejen na skvělou muziku, ale především k naslouchání příběhu vynikajícího bluesmana, kterého Ježíš oslovil na dálnici mezi Los Angeles a San Diegem zvané Krvavá alej, a změnil mu život.

S Rexem jsme se seznámili v Trutnově, kde pár let žil a odkud jezdil na štace s nejlepším českou bluesovou kapelou Luboš Andršt Blues Band. Chodil k nám do sboru i domů. Měl ohromující hlas, fantasticky hrál na foukací harmoniku i kytaru, a když hrál na klavír, měl člověk pocit, že se pod úder jeho rukou rozsype. Poznali jsme ho jako muže, který měl za sebou pestrou minulost „květinového dítěte“, žil ve skupinách hippies, pohyboval se v blízkosti děsivého vraha Charlese Mansona a také jeden čas hrával s Frankem Zappou. Poznali jsme ho dávno po tom, kdy se rozhodl pro celibát i abstinenci. Před tím byl totiž nebezpečný alkoholik a rozbil dvě manželství. Krátce po seznámení jsme se nejen spřátelili, ale také jsme začali pořádat gospelové koncerty po celé české republice pro studenty, města, sbory, mládež a také ve věznicích. Skvěle mu v tom sekundoval Daniel Fajfr.

Poslední Rexův koncert v Čechách, než definitivně odjel do Spojených států, se odehrál před osmnácti lety 20. ledna 2006 právě v našem sboru – bylo plno. O deset let

později si ho pak Ježíš na přestupný rok 29. února 2016 vzal k sobě. Jak symbolické, přestoupil práh časnosti na věčnost. Proto jsme letos na stejný den připravili koncert nejen k jeho počtě, ale především k slávě Ježíše, pro kterého žil velmi autenticky, pravdivě a rozdával radost.

Hrát bude kapela Ramblin' Rex Tribute Band složená ze špičkových muzikantů, kteří s ním hráli naposled, ale také se k nim připojí další skvělí hudebníci a zpěváci. Podrobné informace najdete na našem sborovém webu: <https://cb.cz/praha1/portal/ramblin/>.

Přijďte si poslechnout Blues in Heaven. Nevím, jestli ho Rex bude slyšet v nebi, ale věřím, že by z toho měl radost. I proto, že jeho příběh bude čistě vynikající herec a náš kamarád Pavel Tesař.

Bronislav Matulík

Květoslava Broukalová

Vzpomínkové shromáždění na sestru, která zemřela 16. ledna 2024

Květoslava Broukalová prožila dlouhý a plnohodnotný život. Narodila se ve Veleslavíně, do domku, kde její otec – vyhlášený pekař – provozoval pekárnu. Ráda na tyto časy, kdy otci pomáhala péct housky a dělat rohlíky, vzpomínala. Však k jeho oboru měla blízko, vyučila se cukrářkou. To ale dlouho nedělala, láska ji táhla k dětem, a proto začala studovat pedagogickou školu.

Po jejím ukončení se brzy přestěhovala na Přední Kopaninu, kde její rodiče koupili domek a brzy se vdala. Začala učit v místní školce, kde pracovala dlouhou dobu jako učitelka, pak se ji naskytla možnost práce v blízké vesnici jako ředitelka, kde zůstala až do odchodu do důchodu.

Účastnila se mnoha akcí v místě, kde bydlela, byla v tehdejší sboru žen a připravovala vítání občánků, tuto práci vykonávala s láskou a ráda.

Byla vášnivá houbařka a čtenářka, měla ráda poesii, milovala přírodu, hlavně les, který ji nabíjel energií. Pěstovala květiny okolo domu na své zahrádce.

V důchodovém věku ráda navštěvovala Sbor Církve bratrské v Soukenické, kde měla plno přátel.

Pro dceru byla obětavou maminkou, se kterou prožila krásné dětství a dospívání. Měla dvě vnoučata a pět pravnoučat, kterým se ráda a často věnovala.

Stále byla čilá až do pozdního věku, bohužel poslední čtyři roky jí přestaly sloužit nohy a byla upoutána na lůžko. Odešla v tichosti 16. ledna 2024.

Děkujeme ti všichni za hezký život s tebou

Laděna Žáčková, dcera

Střípky od sestry Broukalové

Zapsáno v roce 2021

V úvodu chci říci: „Když je Bůh s námi, kdo proti nám?“ V rodině nebyl nikdo věřící, babička se hodně rouhala, ale pamatuji se na modlitby se sestrou Košťálovou za ztracené ovečky a jsem vděčná za obecenství, které jsem ve sboru našla. Babička přešla do církve spíše navzdory než z přesvědčení. Byla jsem pokřtěná, nevím kde, jen mám křestní list a jméno kmotra. Dceru jsem dala pokřtít podle své představy. V rodině nemám pro svou víru pochopení, jen vnučka se mnou byla v Soukenické. Vnučova manželka je křtěná, její otec chtěl, aby dala pokřtít i mé pravnuky. On sám mi jednou řekl, že k víře stačí pokora a skutky. Pro mě je víra darem Boží milosti, za který děkuji každý den.

Děkuji za pomoc bratra Hrušky a sestry Šímové. Bratr Hruška na rozdíl ode mě vyrostl ve věřící rodině, prošel besídkou, kde prý bývalo v nejmenším oddělení až 50 dětí. Lydie Šímová mi pouští do mobilu Manu a od Markéty mám kázání nebo ho poslouchám přes mobil. Chybí mi tu zpěvník, tak útržky písní dáváme různě

dohromady. Nový zákon tu mám přečtený už potřetí. Díky mobilu mám více, než jsem očekávala.

Jsem vděčná za pomoc na dálku, karanténa trvá už od začátku září. Před tím byly návštěvy alespoň jedna osoba 20 minut. Někdy je tu absolutní ztráta soukromí. Jedna zdravotní sestra mi řekla, že měla pocit, že sem nechci. Možná v tu chvíli měla pravdu, ale já teď děkuji Pánu Bohu, že jsem tu, doma by mi nemohli pomoci a zde mám výbornou péči a mohu svědčit o své víře. Připomínám si slova bratra kazatele Grulichy, když mi pacientka řekla, že je Bible kritická a nepravdivá, mohu argumentovat jeho slovy „věřím Bohu a jeho slovům“.

Děkuji za velikou lásku Boží, že mi dává víc, než žádám. Což se prokázalo v mnoha neřešitelných situacích, když jsem byla na kolenou. Možná i proto jsem zde, abych dokázala, že Bůh je živý a před nikým nezavírá dveře a dokazuje svou lásku k nám. Viz kázání br. Novotného teď v říjnu.

Bůh i zde prokazuje, že i když satan dokáže měnit člověka k nepoznání, nad Ním nezvítězí. Své pravnuky kladu denně do Boží ochrany po celý den.

Děkuji za vás všechny Pánu a srdečně vás všechny zdravím.

Květoslava Broukalová

*Obratíte se ke mně, je výrok Hospodina
zástupů, a já se obrátím k vám, praví
Hospodin zástupů. (Zachariáš 1,3)*

PŘÍBĚHY OBRÁCENÍ KE KRISTU

mohou být i tvými příběhy

<https://cb.cz/praha1/portal/>

**Srdečně zveme
každou neděli
v 10.00 hodin**

**Sbor Církve bratrské
v Praze 1,
Soukenická 15**

Sedm hlavních hříchů

Pásmo biblických hodin bude pokračovat i v únoru

Čtyři ze sedmi kapitálních hříchů máme za sebou. Lednové biblické hodiny byly velmi interaktivní a inspirativní, děkuji všem, kdo jste se zapojili do rozhovorů. Po pýše, hněvu, závisti a sexuální nečistotě v únoru prodiskutujeme problematiku dalších tří kardinálních hříchů, které se všech bez rozdílu týkají, snad jen s rozdílnou intenzitou.

Nestřídmost – 6. 2. 2024

Lenost – 13. 2. 2024

Lakomství – 20. 2. 2024

Tomáš Najbrt zpívá v jedné ze svých písniček „hřích je slovo tak předpotopní“, dříve lidi děsilo, dnes už tolik ne. Graham Tomlin, ředitel St. Paul's Theological Centre v Londýně napsal: „Dnes se z rotvajlera stal neškodný pudlík. ‚Hřích‘ byl utišen, ochočen, zbaven své síly, neutralizován jakoby vykastrován. Vyslovuje se dnes s menším úšklebkem nebo s velkou dávkou ironie.“ Učíme se na biblických hodinách hovořit o hříchu otevřeně, s respektem, ale ne vyděšeně, neboť v Kristu je nám odpuštěno a jsme vysvobozeni z jeho moci.

Bronislav Matulík

40 dní s Biblí 2024

Ježíš a my lidé podle Janova evangelia

Srdečně vás zveme k účasti na akci Církve bratrské 40 dní s Biblí, která letos začne 21. února 2024 a potrvá do Velikonoční neděle 30. března. Téma letošního ročníku zní Ježíš a my lidé podle Janova evangelia. I letos vás v předvelikonočním postním období zveme ke společnému čtení Písma; a nejen ke čtení, ale také k promýšlení, k rozhovorům, modlitbám.

Při všem zmatku okolo nás i v nás samých, tváří v tvář různým nebezpečím a výzvám osobním i politickým, ekologickým či duchovním, se chceme vracet k samotným základům svého života, k Pánu Ježíši Kristu. Jaký je Ježíš? Jaký je Bůh, který se nám v něm ukázal? A jací jsme my, kterým se Bůh takto ukázal? Na to se letos chceme ptát Janova evangelia; a naslouchat tomu, co Kristus říká o sobě, i tomu, co musí říct o nás.

Pro vedoucí i pro účastníky je připraven **materiál 40 dní s Biblí 2024 (bližší informace: <https://portal.cb.cz/2024-40-dni-s-bibli-2024>)**. Je to jednak rozvrh denního čtení, textů pro nedělní kázání a témat pro biblické skupinky v týdnu a jednak jsou to výkladové poznámky k pojednávaným textům a podněty k diskusi ve skupinkách.

Materiály najdete v příloze na konci tohoto článku. Připravili je členové Odboru pro vzdělávání při Radě CB: David Beňa, David Novák, Martin Kop a Jan Asszonyi.

	Čtení Janova evangelia		Ježíšův zápas o člověka	Ježíšův portrét
21. 2.	1,1-18			J 1: Boží slovo
22. 2.	1,19-34			
23. 2.	1,35-51			
24. 2.	2,1-12			
25. 2.	2,13-25		J 2,13-25: Zbořte tento chrám	
26. 2.	3,1-21			J 5: Boží Syn
27. 2.	3,22-36			
28. 2.	4,1-30			
29. 2.	4,31-54			
1. 3.	5,1-24			
2. 3.	5,25-47			
3. 3.	6,1-33		J 6,1-15: Pět chlebů a dvě ryby	
4. 3.	6,34-59			J 7: Záhadný muž
5. 3.	6,60-71			
6. 3.	7,1-30			
7. 3.	7,31-52			
8. 3.	8,1-11			
9. 3.	8,12-30			
10. 3.	8,31-59		J 8,31-37: Když vás Syn osvobodí	
11. 3.	9,1-41			J 11: Dárce života
12. 3.	10,1-21			
13. 3.	10,22-42			
14. 3.	11,1-44			
15. 3.	11,45-57			
16. 3.	12,1-19			
17. 3.	12,20-36		J 12,20-28: Aby byl Syn oslaven	
18. 3.	12,37-50			J 13: Služebník a Pán
19. 3.	13,1-20			
20. 3.	13,21-38			
21. 3.	14,1-31			
22. 3.	15,1-11			
23. 3.	15,12-27			
24. 3.	16,1-15		J 16,1-11: Prospěje vám, abych odešel	
25. 3.	16,16-33			J 18,28 – 19,16: Král
26. 3.	17,1-26			
27. 3.	18,1-40			
28. 3.	19,1-22			
29. 3.	19,23-42	Velký pátek	J 19,23-30: Dokonáno je	
30. 3.	20,1-31			
31. 3.	J 21,1-25	Vzkříšení	J 21,1-14: To je Pán!	

Jednotlivá staršovstva, mládeže, vedoucí skupinek a ostatní účastníci mohou celou akci doplnit podle vlastní fantazie v rámci specifických podmínek své rodiny a svého sboru.

David Beňa

Poslední rok Klubu Samaří

Byl ten loňský

Na konci roku 2023 ukončil klub Samaří svoji činnost. Děkujeme MČ Praha 1 za grantovou podporu a Fofrkafe za spolupráci. Zde jsou fotografie ze setkání v minulém roce. Na všechny záznamy ze třináctileté historie klubu se můžete podívat na webové stránce klubsamari.cz/fotogalerie.

Vovsovi, Štěpánovi a Lída Beranová

Ambassadors Football

Trochu jiná misie

V misijní organizaci Ambassadors se zaměřujeme na zvěstování evangelia dětem a mladým lidem. Jako prostředek používáme fotbal, při kterém máme možnost navázat hluboké vztahy s hráči a můžeme k nim pravidelně mluvit z pozice trenérů.

Konkrétně se v současné době 26 trenérů ze 7 denominací věnuje pravidelně 250 hráčům v Praze. Dalším pak v Děčíně a při jednorázových akcích jako jsou kempy či turnaje. Práce s trenéry je pro nás klíčová. Pomáháme jim, aby rostli ve víře i schopnostech. Jsme také rádi, že můžeme přinášet křesťanství do fotbalového prostředí. Ambassadors se rychle rozvíjí a roste početně i svou úrovní a známostí ve fotbalovém světě. Naší hlavní současnou výzvou a předmětem modliteb je snaha získat vlastní fotbalové hřiště v Praze. V současnosti si pronajímáme více než 10 hřišť a již nám to brání v rozvoji.

O naše týmy je veliký zájem a nejsme ani schopni všechny přijmout. Jsme rádi, že k nám kvůli dobré atmosféře rádi chodí mladí hráči z jiných fotbalových klubů. Začali k nám také chodit někteří kluci z Teen Challenge. Pro ukrajinské uprchlíky se nám podařilo otevřít česko-ukrajinský tým.

Modlete se prosím za naše trenéry, aby měli moudrost, jak vést své hráče, navazovat s nimi vztahy a svědčit jim. A modlete se prosím za hráče (děti všeho věku a mladé dospělé), aby je Pán Bůh oslovoval a dotýkal se jich, aby se k němu mohli obracet. Vždyť u dětí je v našich týmech přibližně 80 % hráčů z nevěřícího prostředí. Celá organizace je financována z darů a sbírek, popř. z grantů. Jsme vděční, že službu Ambassadors podporuje i náš sbor. Děkujeme.

Ředitel Ambassadors Football v ČR Honza Němeček ml.

Ekumenický dar hospicu

Zprávy z Brandýsa

Začátkem ledna nás opět pozvali do Brandýsa nad Labem na ekumenické shromáždění v rámci Týdne modliteb za jednotu církve. Bylo to milé společenství, ze kterého se nám nechtělo, a které ukazuje, kolik toho máme společného a jak jsme vděční jeden za druhého. Společně jsme vybrali tři tisíce korun na Domácí hospic Nablízku. Jedná se o službu nejenom křesťanů umírajícím lidem a jejich rodinám. Další ekumenické setkání proběhne o Letnicích pod širým nebem.

Radek Novotný

Neumrzl ani jeden

Skautské dobrodružství

„Spát v polovině ledna venku? Vždyť bude mínus osm! A s dětmi?“ Nedůvěřivě se ptali rodiče malých skautů. Je to vůbec dobrý nápad? Ale my, vedoucí, jsme se z toho rychle vyvlékli. Každý dospělý zodpovídá za své dítě. Záměr byl takový, že dospělý vyrazí se svým dítětem do lesa a stráví zde společně dva dny. V takové chvíli jsou odkázáni jeden na druhého, a když to vyjde, zůstane zážitek na celý život. Akce samozřejmě není pro každého. Dítě, a v našem případě i rodič, to musí zvládnout. V pátek večer se za námi zavřel les. Před spaním jsme se ohřáli polévkou a teplým čajem. Noc jsme přečkali, někdo mrzl více, někdo méně, někdo dokonce vůbec. Nejhorší bylo ranní rozmrzávání. Díky Bohu bylo senzační počasí a teplíčko a modrá obloha nám vrátila výbornou náladu. Prošli jsme kolem Kokořína a těšili se domů do tepla. K autu jsme se vrátili všichni a zůstaly nám krásné vzpomínky. Vše ostatní zůstává tajemstvím a nemůžeme vám k tomu nic říct. Tak uvidíme příští leden...

Radek Novotný

Mateřská rubrika

A tenhle je váš?

Tentokrát se nám o příspěvek do mateřské rubriky postarala v mých očích super-hrdinská matka tří chlapečků ve věku 4, 3 a 1 rok, sestra kazatelová z vinohradského sboru, Simona Macková. Mackovi prostředního syna Eliáška přijali za svého, když mu bylo půl roku. A protože i u nás ve sboru máme několik přijatých dětí, budme opatrní v tom, jak o situaci před nimi (a jejich rodiči) mluvíme.

Sandra Němečková

Deník mateřství, úterý, 30. 1. 2024

Manžel se někde profesionálně modlí na kazatelské konferenci a dělá, že dělá, zatímco tady se děje život.

V 5.45 se budím s hrůzou, že v 7.55 máme být ve školce. Na čas. Školka jede na výlet. V 6.26 se tichými plíživými pohyby snažím nevzbudit ani jednoho ze tří přítomných v mé osamocené posteli. Jak a kdy se sem nastěhovali, netuším.

V 7.54 dobíháme ke školce. Starší dožvákávají rohlíky (druhá snídaně) a mladší odmítá pít právě vychladlé mléko (na Vinohradech –3). Mávám. Odjíždí na výlet! OU JES! Kupuji si jedno z těch dražších káfiček v okolí, naprosto nehledím na ekologii, protože si připadám, jako kdybych dobyla hrad v Karpatech, a to vše bez větší ztráty na mém mateřském egu. Za velké kočárkové nespokojenosti nejmladšího člena naší domácnosti obstarávám pár restů v okolí a letím směr domov.

V poledne:

Pana mimiňáka hlídá doma babička. Dva ze tří vyzvedávám ve školce a řítíme se naší ulicí. Prostředního se marně snažím nasoukat do výtahu, kde si ho u bytu vyzvedne babička a doma se o něj postará. S nejstarším pokračujeme na vyšetření. Paní doktorka je moc milá. Mám s ní zkušenost s Eliáškem už ze září, takže jsem na všechno připravená a nemůže mě nic překvapit.

Sestřička: „Vy jste u nás už byla?“

Já: „Ano, s prostředním synem.“

Ona: „Aha,“ a váhavě se dívá mým směrem.

Lékařka: „Jo, vy máte nějaké to přijaté dítě, že?“

Já: „Ano, a ještě máme třetího syna. My máme děti!...“, snažím se žertovat.

Ona: „A tenhle je váš?“

Já bez přemýšlení: „Biologický.“

Večer během uspávání si čteme pohádku a mně se přehrává celý den. Všechno to bylo moc milé a chápu celý ten lékařský rozměr genetické zátěže. ALE! S manželem máme oba korekci zraku od dětství, takže otázka nošení brýlí u našich biologických synů je nasnadě, ale jak jako „TENHLE JE VÁŠ?!“ Ležím u svého prostředního syna

v postýlce a všem třem jim nahlas říkám, že je miluju a že jsou moji všichni tři úplně stejně a jsou moje všechno! Je mi z toho úzko a ptám se sama sebe, jestli by ta otázka před čtyřletým dítětem, přede mnou, před kýmkoli nemohla zaznít třeba jinak nebo taky vůbec!

Simona Macková

NAROZENINY

Němeček Jan, ml.	1. 2.
Slabá Miluše	1. 2.
Pečenka Jiří	2. 2.
Ulmannová Renata	3. 2.
Václavík Milan	7. 2.
Novotná Lenka	10. 2.
Dolejší Daniel	12. 2.
Melichar Bořivoj	14. 2.
Vernerová Jana	15. 2.
Kučera Miroslav	18. 2.
Beranová Šárka	20. 2.

Ze staršovstva

- Staršovstvo diskutovalo možnosti webových stránek a jejich aktuálnost.
- Probíhaly diskuse o rekonstrukci velkého sálu.
- Byla vznesena kritická připomínka, že nebylo novoroční shromáždění.

Novoroční shromáždění se neuskutečnilo z toho důvodu, že letos připadl Nový rok na den následující po neděli. Příští rok, předpokládáme, že se uskuteční.

- Staršovstvo pověřilo bratra Radi-slava Novotného hlavním vedoucím skautu pro rok 2024.

Zapsal Jan Němeček ml.

Mimořádné shromáždění

Blues in Heaven – ve čtvrtek 29. února 2024 v 19.00 hodin se uskuteční v Soukenické mimořádný koncert. Hrát bude Ramblin' Rex Tribute Band a svědectví o Ježíši bude číst herec Pavel Tesař. Srdečně zveme nejen Vás, ale i Vaše přátele.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00	setkání nad Biblí
	18.30	setkání nad Biblí
Středa	17.30	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.30	setkání maminek s dětmi
	16.00	Skaut Světýlka
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
PRO DARY SBORU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIV
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800